

- b) atleidimas grindžiamas neutraliomis nacionalinės teisės nuostatomis;
- c) nurodytu atleidimo atveju nacionalinės teisės nuostatoje nenumatyta pareiga vertinti visus galinčius būti atleistais asmenis ir jų vertinimo kriterijai, taip pat nenumatyta pareiga pagrįsti konkretaus asmens atleidimą?
2. Ar 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) 1 [4] straipsnio 1 dalies c punktą ir 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 3 straipsnio 1 dalies c punktą, siejamus su Pagrindinių teisių chartijos 30, 47 straipsniais ir 52 straipsnio 1 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiama nacionalinė priemonė, priimta remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnio 3 dalimi, kaip antai Apsaugos nuo diskriminacijos įstatymo (*Zakon za zashtita ot diskriminatsia*) 21 straipsniu, aiškinamu atsižvelgiant į Valstybės tarnautojo įstatymo (*Zakon za darzhavnia sluzhitel*) 106 straipsnio 1 dalies 2 punktą, jei pirmame prejudiciniame klausime nurodytu atveju, kai tarnautojas iš viešojo sektoriaus atleidžiamas dėl vienodų etatų, kuriuos užima tiek vyrai, tiek moterys, skaičiaus mažinimo, šiose nuostatose atrankos pareiga ir kriterijai aiškiai nenumatyti, kaip teisės atleisti sudėtinė dalis – jie administracinėje ir teismų praktikoje pripažįstami tik tuomet, kai už atleidimą atsakinga institucija savo nuožiūra nustato procedūrą ir kriterijus – tuo tarpu, kitaip nei nagrinėjamu atveju, identišku pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo atleidimo iš viešojo sektoriaus atveju, atrankos pareiga ir kriterijai teisės aktuose numatyti kaip šios institucijos teisės atleisti sudėtinė dalis?
3. Ar 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) 1 [4] straipsnio 1 dalies c punktą ir 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 3 straipsnio 1 dalies c punktą, siejamus su Pagrindinių teisių chartijos 30, 47 straipsniais ir 52 straipsnio 1 dalimi, reikia aiškinti taip, kad tarnautojo atleidimas iš viešojo sektoriaus yra nepagrįstas ir neatitinkantis minėtų nuostatų vien todėl, kad administracinė institucija nevykdė atrankos ir netaikė objektyvių kriterijų ir atitinkamai nepagrindė sprendimo atleisti konkretų asmenį, jeigu toks asmuo užimdavo tokį patį etatą kaip ir kiti asmenys, vyrai arba moterys, o atleidžiant buvo remtasi neutralia nuostata?
4. Ar 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) 18 ir 25 straipsnius, siejamus su Pagrindinių teisių chartijos 30 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad proporcingumo principas yra užtikrinamas ir pagal juos nedraudžiama nacionalinės teisės nuostata, kuri numato kompensaciją dėl neteisėto atleidimo, nustato jos maksimalią trukmę (6 mėn.) ir maksimalų dydį (bazinį atlyginimą pagal užimamą etatą), taikomą taip pat ES teisėje numatyto vienodo požiūrio užimtumo ir profesinės veiklos srityje principo pažeidimo atvejais, tačiau tik tada ir tiek, kiek asmuo neturi darbo arba gauna mažesnę atlyginimą, su sąlyga, kad asmens teisė į sugrąžinimą į pareigas yra atskira teisė, o ne atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje numatytos jo teisės į kompensaciją dalis?

⁽¹⁾ OL L 204, p. 23.

⁽²⁾ OL L 303, p. 16.

2016 m. sausio 20 d. *Korkein hallinto-oikeus* (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A Oy

(Byla C-33/16)

(2016/C 111/16)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: A Oy

Suinteresuotoji šalis: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Prejudiciniai klausimai

1. Ar PVM direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ 148 straipsnio d punktą reikia aiškinti taip, kad laivų pakrovimo ir iškrovimo paslaugos yra paslaugos, skirtos laivais gabenamų krovinių tiesioginėms reikmėms tenkinti, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos to paties straipsnio a punktą?
2. Ar, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo *Elmeka* sujungtose bylose C-181/04–C-183/04 24 punktą, pagal kurį šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas negali būti taikomas paslaugoms, kurios teikiamos ankstesniuose prekybos etapuose, Direktyvos 2006/112/EB 148 straipsnio d punktą reikia aiškinti taip, kad jis taikomas ir šioje byloje nagrinėjamos paslaugoms, kai A Oy rangovo pirmame prekybos etape suteiktos paslaugos fiziškai yra tiesiogiai susijusios su krovinio reikmėms tenkinti skirta paslauga, už kurią A Oy sąskaitą faktūrą išrašo krovinių ekspedijavimo įmonei arba transporto įmonei?
3. Ar, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo *Elmeka* 24 punktą pagal kurį nagrinėjamoje nuostatoje numatytas neapmokestinimas gali būti taikomas tik tuomet, kai paslaugos suteiktos tiesiogiai laivo savininkui, Direktyvos 2006/112/EB 148 straipsnio d punktą reikia aiškinti taip, kad šis neapmokestinimas negali būti taikomas, kai paslaugos suteikiamos krovinio savininkui, kaip antai atitinkamų prekių eksportuotojui arba importuotojui?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2016 m. sausio 27 d. *Augstākā tiesa* (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“*

(Byla C-46/16)

(2016/C 111/17)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Valsts ieņēmumu dienests

Kita proceso šalis: SIA „LS Customs Services“

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾, 29 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šiame straipsnyje įtvirtintas metodas taikytinas taip pat tuomet, kai prekės importuotos ir išleistos į laisvą apyvartą Bendrijos muitų teritorijoje kaip pasekmė to, jog per tranzito procedūrą prekės buvo neteisėtai paimtos iš muitinės priežiūros, ir tai yra importo muitais apmokestinamos prekės, kurios parduotos siekiant eksportuoti ne į Bendrijos muitų teritoriją, o už Bendrijos teritorijos ribų?
2. Ar 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 30 straipsnio 1 dalyje pavartotą prievieksmį „paeiliui“, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtintą teisę į gerą administravimą, kartu su administracinių aktų motyvavimo principu, reikia aiškinti taip: kad galėtų padaryti išvadą, jog taikytinas 31 straipsnyje nurodytas metodas, muitinė turi pareigą kiekviename administraciniame akte argumentuoti, kodėl konkrečiomis aplinkybėmis negali būti taikomi 29 arba 30 straipsniuose numatyti prekių muitinės vertės nustatymo metodai?